

amtmand, politidirektøren i København, politimestre, kommunalbestyrelser m. fl.), der foretager behandling af og indstilling i naturalisationssager, og et udkast til et nyt *cirkulære vedrørende meddelelse af dansk indfødsret* blev derfor forelagt landstingets indfødsretsudvalg, der i en række møder, tildels under samråd, gennemdrøftede de foreslåede bestemmelser. Udvalget stillede under arbejdet hermed forslag om enkelte ændringer, som ministeren kunne tiltræde. Efter at samtlige udvalgsberettigede partier i såvel landsting som folketing havde givet tilslutning til udkastet i dets således ændrede skikkelse, udsendte indenrigs- og boligministeriet under 24. marts 1952 cirkulæret til de pågældende myndigheder.

Om nogle hovedpunkter i de ændrede regler udtalte landstingensudvalgets ordfører, *P. Mortensen*, ved lovforslagets 2. behandling i landstinget bl. a.:

„Det skal vedblivende være en grundbetingelse for meddelelse af dansk indfødsret, at vedkommende ansøger er *indlevet i det danske samfund og i dansk kultur*, og at naturalisation i intet tilfælde er at betragte som en ret, som en andrager kan gøre krav på, når visse betingelser er opfyldt, men at spørgsmålet om, hvorvidt et andragende om indfødsret skal bevilges, fremdeles må bero på lovgivningsmagtens og administrationens bestemmelser.

Med hensyn til *opholdsbestemmelsen* har forholdet tidligere været det, at en udlænding skulle have opholdt sig her i landet i 15 år, skandinaver dog kun i 10 år, inden de kunne søge dansk indfødsret. Denne 15 års regel har været gældende helt siden 1867, og den var, også set i sammenligning med tilsvarende forhold i andre lande, meget streng. Man er derfor enedes om at nedsætte åremålet til 10 og 7 år, henholdsvis for udlændinge i almindelighed og for skandinaver.

Også bestemmelserne om modtaget *offentlig hjælp* og i visse tilfælde om *sprogferdighed* er lempet noget og tilpasset den praksis, der ved behandlingen af disse sager i udvalget allerede har været gældende en årrække.

Men navnlig har det været *kvindernes ændrede statsborgerretlige stilling*, der har givet anledning til at søge naturalisationsreglerne forandret og tilpasset de forudsætninger, der lå til grund for forhandlingerne vedrørende den nugældende lov om dansk indfødsret. Under disse forhandlinger var det nemlig en forudsætning, at når man gennemførte kvindens statsborgerretlige ligestilling med manden, måtte man navnlig for den fremmede kvinde, der indgår ægteskab med dansk mand, søge indført en bestemmelse, der giver hende lettest mulig adgang til at erhverve dansk indfødsret, hvis hun måtte ønske dette. De nye naturalisationsregler bestemmer derfor, at *en danskgift kvindelig ansøger* i almindelighed vil